

Lovforslag nr. L 26. Fremsat den 28. december 1990 af Jens Thoft (SF), Jes Lunde (SF), Rahbæk Møller (SF) og Ebba Strange (SF)

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven

(Forenkling af den skattemæssige behandling af vedhængende renter)

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbeholdtgørelse nr. 660 af 19. oktober 1989, som ændret senest ved § 27 i lov nr. 386 af 13. juni 1990, foretages følgende ændring:

§ 5 C ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Loven har virkning for vedhængende renter overdraget efter den 28. december 1990.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en genfremsættelse af et i folketingsåret 1990–91 (1. samling) fremsat lovforslag, nr. L 31, se Folketingstidende 1990–91, forhandlingerne sp. 114 og 329, samt tillæg A sp. 955. Lovforslaget blev ikke færdigbehandlet, inden valget blev udskrevet. SF har valgt at fremsætte lovforslaget uændret, således at det kan indgå i Folketingets behandling af regeringens skattelovsforslag. Der er dog indsat ændret ikrafttrædelsesbestemmelse.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Ved vedtagelse af lovforslag nr. L 2 den 28. december 1989, jf. lov nr. 888 af 29. december 1989, indførtes en ny paragraf i ligningsloven, som indebar, at købte vedhængende renter (handelsrenter) ved værdipapirhandel skattemæssigt skal fradrages i det indkomstår, hvori handelen afvikles. Der henvises til Folketingstidende, forhandlingerne sp. 65, 336, 3348, 4086–87, samt til tillæg A sp. 1, tillæg B sp. 219 og 483 og tillæg C sp. 275.

Efter de indtil da gældende regler skulle købte vedhængende renter fremføres til modregning i førstkommande rentekupon, hvilket i visse tilfælde medførte, at fradraget først blev givet i det efterfølgende indkomstår.

SF's lovforslag tilbagefører tilstanden, til før § 5 C blev indsat, idet forudsætningerne for vedtagelsen af den nye § 5 C er fuldstændig bortfaldet, som det bliver påvist i det følgende.

Som begrundelse for ændringen gav ministeren udtryk for ønsket om, at obligationsrenter skulle være et såkaldt gult felt på selvangivelsen, således at skatteyderen ikke behøvede at have besvær med at udfylde punktet, og således, at ligningskontrollen kunne lettes. Det blev derfor fremsat som et forenklingforslag.

SF deler ministerens ønske om, at det pågældende felt bliver et gult felt.

Forslaget var imidlertid – viste udvalgsarbejdet – unødvendigt, idet ministeren allerede havde de nød-

vendige lovgivningsmæssige beføjelser til at sikre, at obligationsrenter blev et gult felt på selvangivelsen. Ministeren havde blot valgt ikke at benytte sin bemyndigelse til at sikre dette. I stedet for et afbureaukratiseringsforslag var der således klart tale om et mer-bureaukratiseringsforslag, som alene i det forhold, at det opmuntrer til skattetækning, nødvendiggør, at ligningsmyndigheden holder et ekstra vågent øje med omgælder i form af de såkaldte lukkede arrangementer.

Under udvalgsbehandlingen af ændringsforslaget advarede bl.a. Advokatrådet mod ændringen. Advokatrådet anførte, at forslaget »vil . . . åbne muligheder for skattetækning«. Advokatrådet foreslog derfor indsat en bestemmelse, der skulle begrænse, hvor stor en rentepost man kunne købe sig til. Advokatrådet fremførte, at det forhold, at køber og sælger i teorien behandles symmetrisk, ikke var tilstrækkeligt til at forhindre skattetækning, idet forholdet ofte vil være dette, at sælger vil være næringsdrivende med omsætning af obligationer m.v. som erhverv og derfor pligtig til at foretage fuld periodisering. Hvor værdipapirerne købes af en sådan næringsdrivende, er der ingen symmetri. Advokatrådet foreslog derfor, at fradraget for vedhængende renter skulle maksimeres.

Under udvalgsbehandlingen blev det påvist, at § 5 C giver mulighed for, at skatteyder kan udskyde betaling af skatten ét år ved køb af obligationer med vedhængende renter ultimo året – efterfulgt af et modsvarende salg primo det efterfølgende år. Ministeren mente imidlertid ikke, at en sådan konstruktion kunne betale sig på grund af udgifterne ved køb og salg, og anså det »ikke for sandsynligt, at lovforslaget vil åbne op for skattetækning«. Med en række regneeksempler »dokumenterede« ministeren, at det ikke kunne betale sig for en »almindelig« skatteyder at spekulere i den nye regel for lånte penge. Derimod ville en skatteyder med stor kapitalindkomst og en skatteyder, der i kraft af stor formue rammes af det vandrette skatteloft, kunne udnytte de nye regler til skattetækning, ligesom en almindelig skatteyder kunne spekulere i reglen, såfremt vedkommende har frie midler at investere for.

En vigtig forudsætning for, at det ikke kunne betale sig for »den almindelige« skatteyder at spekulere i den nye regel for lånte midler, var imidlertid, at den såkaldte 6 pct.-skat var til ulempe for transaktionen.

Med regeringens planer for afskaffelse af 6 pct.-skatten er den nye regel intet mindre end en katastrofe. Afskaffes 6 pct.-skatten, vil man i helt uhørt omfang se skattearrangementer i det sidste år, før 6 pct.-skatten afskaffes, med det formål at udnytte den efterfølgende faldende indkomstskat maksimalt.

Det er således i det forudgående klart dokumenteret, at der som forudsætning for mer-bureaukratiseringsparagraf 5 C lå, at feltet skulle være et erklæringsfelt på selvangivelsen, og at 6 pct.-skatten eksisterede.

Regeringen har i disse dage og uger erklæret, at 6 pct.-skatten skal fjernes, og ministeren har bortsparet det edb-system, der skulle sikre, at pengeinstitutternes obligations- og pantebrevsrenteindberetninger blev korrekt fordelt ud på de enkelte skatteydere. Forudsætningen om tilvejebringelse af et erklæringsfelt, der kunne lette skatteydere og ligningskontrollen, er således også bortfaldet.

Tilbage står en overflødig paragraf og et gabende hul.

Dette hul foreslår Socialistisk Folkeparti med dette lovforslag lukket.

Til § 2

Lovforslaget skal kun have virkning for handler, der foretages efter lovforslagets fremsættelsesdato. Det betyder, at der ikke bare gribes ind over for køb af renter i 1990. Da der imidlertid ikke tilsvarende kan udskydes skat for 1991, vil renteforskydningen til 1990 blive beskattet i 1991. SF vil derfor opfordre regeringen til at foranledige, at skatteydere med store købte renter i 1990 får rettet deres forskudsregistrering for 1991, således at der tages højde for beskatningen i 1991.

Skatteydere med særlig store forskydninger vil formentlig få positiv kapitalindkomst i 1991 og således blive ramt af 6 pct.-skatten, hvis den ikke ophæves helt for de pågældende i 1990.

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af den bestemmelse,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 660 af 19. oktober 1989, som ændret senest ved § 27 i lov nr. 386 af 13. juni 1990, foretages følgende ændring:

§ 5 C ophæves.

§ 5 C. Vederlag for vedhængende eller godskrevne renter i forbindelse med overdragelse af rentebærende fordringer medregnes ved indkomstopgørelsen hos den, der har krav på

vederlaget. Vederlaget fradrages ved indkomstopgørelsen hos den, der er forpligtet til at betale vederlaget. Vederlaget medregnes, henholdsvis fradrages, ved opgørelsen af den skattepligtiges renteindtægter for det indkomstår, hvori handelen afvikles. De til vederlaget svarende vedhængende eller godskrevne renter medregnes ved opgørelsen af den skattepligtiges renteindtægter for det indkomstår, hvori de forfalder til betaling.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for skattepligtige, der fordeler renteudgifter og renteindtægter på den måde, der er nævnt i § 5, stk. 5.